

ZASAVSKI

vestnik

TRBOVLJE, 19. julija 1951

Štev. 29. — Leto IV.

GLASILO OSVOBODILNE
FRONTE OKRAJA TRBOVLJEObvezni odkup
belih žit in koruze

Zadnja tri leta so bila za kmetijstvo precej siromašna, saj pridelki še zdaleč niso bili tako bogati, kot smo pričakovali. Z veseljem pa gledamo letos po naših poljih, kjer že rumeni pšenica z obilnim klasjem in obetajo krompir, fižol, koruza in še drugi pridelki najboljše letino, bogate redi pokosenega sena pa so bile zadosten porok za dvig živinoreje v okraju. Le sadije ne bo v nekaterih predelih obrodilo tako, kot se nam je obetalo v maju.

Ce ne bo naš okraj prizadel po kakšnih elementarnih neizgledah, gledamo lahko z zaupanjem v prihodnost, saj bomo imeli dovolj kruha, medtem ko se naše trgovine zalagajo s primernimi in kvalitetnimi industrijskimi izdelki, ki si jih lahko kupimo po izbiri.

Kmetje so s posebnim zadovoljstvom vzeli na znanje novo ureditev odkupa kmetijskih pridelkov, saj bodo v prihodnje, oziroma že v tem letu oddajali obvezno le še bele žitarice, koruza in maščobo po primernih odkupnih cenah, ki jih je zvezna vlada že objavila v Uradnem listu, medtem ko bodo lahko živino, sadije in vse ostale pridelke prodajali prostovoljno na najvišjem ponudniku. Zato bodo naši kmetje oddajali določene količine žita in maščob z zavestjo, da niso zastoni vlagali truda v poljska dela, ker jim bodo pridelki plačani po primernih odkupnih cenah.

Odkup belih žit bo v našem okraju predvideno v času od 20. avgusta do 20. septembra na običajnih zbirališčih. Kmetje bodo po svojih krajevnih ljudskih odborih pravočasno obveščeni o času oddaje žit in kje se bo žito prevzemalo. Po odredbi zvezne vlade, objavljene v Uradnem listu FLRJ št. 31 z dne 4. t. m., bodo pridelovalci prejeli za 100 kg kvalitetnega žita:

pšenica s hektolitrsko težo 76 kg in primesjo do 2 % v denarju 700 din in v denarnih bonih 700 din s pravico nakupa industrijskega blaga s 65 % popustom; rž in soržica s hektolitrsko težo 70 kg in primesjo do 2 % v denarju 620 din in v denarnih bonih 620 din;

jčmen s hektolitrsko težo 64 kg in primesjo do 2 % v denarju 600 din in v denarnih bonih 600 din;

oves s hektolitrsko težo 40 kg in primesjo do 2 % v denarju 630 din in v denarnih bonih 630 din;

koruza v zrnu z največ 14 % vlage, naravno ali umetno sušena, v denarju 500 din in v denarnih bonih 500 din.

Za nižjo hektolitrsko težo ali z večjo primesjo ali vlago se temu primerno znižajo tudi odkupne cene. Zlasti se bo pri odkupu polagala pozornost na pokvarjena zrna, primesi peska, črvičih zrn itd. ter se bo slabo žito na vsak način odklanjalo.

Do pričetka odkupa bo trgovsko omrežje pripravilo še razne vrste industrijskega blaga, obutve in gospodarskega orodja, tako da si bodo kmetje, ki prejmejo denar in denarne bone, takoj oddali s pravico 65 % popusta pri nakupu industrijskega blaga lahko v najbližji trgovski poslovalnici preskrbeli potrebne predmete za gospodarske in gospodinske potrebe.

Vsi kmetje se v polni meri zavedajo važnosti sprostite prodaje živine in kmetijskih izdelkov, izumetel bela žita, koruza in maščobe, ter bodo svojim obvezam zadostili pravočasno in stoddostno. S tem bodo doprinesli svoj delež k uspešnemu razvitku naše nove države, ki ima težko in odgovorno nalogo zastopati potrebam velikega števila delovnega ljudstva.

Pred desetimi leti smo se odločili

Revirski partizanski pohod se je začel v vasi Razbor

V dneh 18. do 20. julija bodo izvedli tudi v trboveljskem okraju partizanski pohod, ki se bo priključil glavni partizanski štafeti, ki bo prišla iz Štajerske.

Za ta bojni pohod so v revirjih v teku velike priprave, saj bo sodelovalo v njem nad 500 borcev iz NOV. Prva patrulja, ki jo bodo sestavljali predvsem člani Zveze borcev iz Radeč in okolice ter četa iz Hrastnika, bo imela svoj zbor v partizanskem kraju Razbor, kjer bo prevzela bojno zastavo od borcev krškega okraja.

Dne 18. julija se prične bojni pohod skozi revirje. V Razboru bo v večernih urah po prevzemu bojne zastave velik partizanski miting, kjer bo filmski krožek prikazal film na ozki trak »Na svoji zemlji«. Iz Razbora bo krenil bojni bataljon preko Paneče vasi, St. Lovrenca do Gračnice in Savinje, kjer bo treba prebiti zasedo in si osvojiti nasprotni breg reke.

Pohod se bo obrnil nato v smeri proti Breznemu, vendar bo nekaj časa postanele v vasi Črteti pod Turjem, kjer je bil leta 1944 prvi zbor Okrajnega narodnega osvobodilnega odbora in okrajnega komiteja KPS Trbovlje. Od tamkaj se bo pohod nadaljeval do Breznega, kjer bo stik z bojno patrolo iz okraja Celje-okolica.

Prvi bataljon, ki bo imel za seboj že naporno pot iz Razbora preko Gračnice do Breznega, bo zamenjal II. bataljon iz Trbovelj in Zagorja. Po prihodu glavne bojne patrole iz Štajerske in po predaji zastav bo v Breznem preko dneva počitek ter partizanski miting s sodelovanjem vseh.

V večernih urah bo II. bataljon krenil v smeri proti Kalu—Mrzlici—Podmeji, kjer bo predvideno v jutranjih urah, če bo srečno ušel zasedi. Na Čebinovem, kjer je bil leta 1937 ustanovni kongres KPS, bo zopet miting z odpočitkom bor-

cev. Od Čebinovega bodo odšli bojne patrole proti Kotredežu preko Zavina do Izakov in do Mlinš, kjer se bodo sestale z bojno patrolo okraja Ljubljana-okolica.

V Mlinšah se bodo borci II. bataljona poslovili, nadaljnji pohod pa bodo opravili borci sosednjega okraja. Ker pa bodo v bojni patroli, ki bo šla skozi trboveljski okraj, nosili kot simbol okraja zastavo z napisom »Prva revirska četa, ustanovljena 1941«, je bilo sklenjeno, da gredo najboljši borci iz revirjev do Ljubljane, kjer bodo na Kongresnem trgu izročili bojno zastavo Prve revirske čete, ki je že leta 1941 zanetila upor proti okupatorju.

KLEK — zbirališče partizanov v NOB

Na Kleku deluje danes dober frontni odbor, kjer gradijo združni dom in so skoraj pri vsaki akciji Fronte med prvimi. Med prvimi partizani je bila na Kleku Tončka Čečeva, ki se je vključila v partizansko revirsko četo. Ta četa je imela 1941. svoj sedež pri Sv. Lenartu.

Po izdajstvu revirske čete pri Sv. Lenartu se je četa po kratki borbi umaknila na Dobovec. Sedež čete sta izdala Gračnar in Horvat, ki sta iz nje pobegnila. Ob napadu okupatorja na revirsko četo pri Sv. Lenartu so bili zajeti Jože Novak, Dušan Hren in trije Kudrovi. Dušan Hren, Huder in še neki tovariši iz Maribora so bili ustreljeni kot talci pri »Figabirtu« v Trbovljah.

Revirska četa tudi na Dobovec ni imela sreče, ker je bila izdana in napadena nepričakovano. Ob tej priliki je bila Tončka Čečeva ranjena. Na Kleku samem pa je bil že spomladi leta 1942 ustanovni občni zbor OF, ki so mu pristopovali tudi Lojze Ribič, Sergej Kraigher in Levstik. Osvobodilni fronti na Kleku je uspelo zavzeti vase vse vaščane razen enega, ki je postal izdajalec, ko je leta 1944 pobegnil od partizanov in je bil po okupatorju poslan v Leoben, odkoder je grozil vaščanom Kleka.

Grozilno pismo se je glasilo nekako takole:

Klečanom se moram zahvaliti za »dobrote«, ki sem jih pa mislim, že prestal.

Tovariš Martin Rajšek — ti torej si bil »blokirer«, a ne za Nemčijo, ampak za »hostne«, Torej, Martin, jaz nisem bil denunciant. Ko ste mi pripravili past, ni nihče mislil, da se bo sam ujel, toda sedaj vas imam tibe iz Kleka v pasti. Če se hočete torej rešiti iz te pasti, mi vsaj delno povrnite škodo, ki ste mi jo Klečani napravili, in sicer 2500 nem. mark, in to v osmih dneh, če ne, bom odpisal ovdano pismo, ki je že zapечатeno in ga je treba samo še odposlati.

Ena izmed najdrznejših partizanskih akcij na hrastniškem terenu je bil brez dvoma vdor v jamo rudniškega obrata Ojstro v avgustu leta 1944. Glavni junak te tvegane akcije je bil partizan Jar — tovariš Maks Jakopič, sedanjí poverjenik za kmetijstvo pri OLO Trbovlje.

Obiskali smo tovariša Jakopiča v njegovi pisarni, da bi nam povedal kaj več o tem drznem partizanskem podvigu. Dejal nam je, da je imel okupator tedaj na področju Hrastnika in Dola močno vojaško posadko, ki je stela okrog 700 do 800 vojakov, žandarmerije in ostalih. S tovarišem Konradom Pevecem, sedanjim direktorjem rudnika v Zabukovci, sta napravila podoben načrt, kako bi uničila 250 vozičkov premoga, katera množina se je producirala tedaj v eni delovni izmeni na obratu Ojstro, na drugi strani pa, da bi hkrati mobilizirala rudarje, ki so bili sposobni za odhod v partizane.

Ves načrt se je držal v največji tajnosti. S tovarišem Pevecem sta se odločila za izvršitev te akcije s partizani, ki so bili stoddostno zanesljivi. Ti tovariši so bili naslednji: Dušan Povše, Jože Jertič, Stanko Hafner, Julij Gorenc, Mirko Kovčič, Konrad Pevec, Milan Roš in Dolž Brebec — vsega skupaj s tov. Jakopičem torej devet partizanov, ki so bili oboroženi z brzostrelkami, pištolami in bombami.

Na večer pred vdorom smo se ponovno posvetovali. Tovariši, ki so bili določeni za izvedbo te akcije, so najprej debelo gledali. Prav gotovo so podvomili, če se bo to predzno podjetje sploh posrečilo. Ko pa smo jim obrazložili, kako bodo prišli v jamo in kaj bodo tamkaj napravili, so bili za akcijo seveda vsi navdušeni.

Za vdor v jamo smo si izbrali stari rov na Lopati. Nismo bili popolnoma gotovi, če ni pred rovom zasede. Ugotovili smo, da ni nevarnosti, le vrata rova so bila zaklenjena. Uredili smo vse potrebno, postavili stražo, nato pa odšli v jamo kakšnih 600 m globoko. V jamo smo prišli okrog pol enajstih zvečer. Tamkaj smo si razdelili delo. Tako je imel tov. Jakopič nalogo, da ugotovi, koliko rudarjev je v jami in da organizira zbor vseh rudarjev na tako imenovanem »izgibus«, na kraju torej, kjer je rov razširjen za več vzporednih tirov, kjer je več prostora kot drugod. Tjakaj je moral tov. Jakopič privedi vse rudarje, ki so sposobni za

Nihče od vas ni pomislil, da se vam lahko računi prekrizajo. Toliko ste govorili, koliko delate za Gasilski dom, v resnici ste ga pa izropali, da ste oblekli partizane.

Še druge reči je omenjal pisec v pismu, kjer je grozil Rajšku, Fakinu, Ludviku Čedu, Koširju iz Kleka, Žerku, Pišlarju, Felicijanu, Štravnu in Klančkarju. Ob koncu pisma pa je pisec pripomnil, da že vsi vedo, kaj jih čaka, če mu ne pošljejo denarja.

V pismu je bil podpisan Anton Smrečnik. Temu lopovu ni uspelo izvršiti izdajstva, ker ga je prej doletela kazen.

Na Kleku je odšlo preko tamkajšnje javke leta 1943 in 1944 na stotine borcev v partizane. Leta 1944 je okupator napadel položaje na Čebinovem in požgal poslopja pri Drobežu in Pavlu Bokalu. Takrat je padel Slavko Bartolj. Ko so Švabi požgali domačije, so izropali živino in jo odgnali v Trbovlje.

Ob partizanskem napadu na nemško patruljo leta 1944 na Kleku je grozilo vasi popolno uničenje. Odboru OF se je posrečilo preprečiti uničenje vasi in rešiti 5 talcev, t. j. Martina Rajška, Franca Žerka, Filipa Goloba, Štefana Paveljške in Franca Žerka ml.

V Planinski vasi so imeli partizani svojo kuhinjo pri Strahovniku. Dezertir Jelen, ki je izdal to družino, se je udijal Gestapu. Šest članov družine Strahovnik je bilo odposlanih v kazensko taborišče v Nemčiji, odkoder se je vrnil samo en družinski član. Tudi Žagarjevi družini je bil ob tej priliki en član aretiran in ustreljen v Mariboru. Od Ahačeve družine je padlo v borbi pet članov. V januarju 1945 je okupator ponovno napadel Partizanski vrh. Takrat je bilo požgano pri »Mamicu«. Tedaj je padel tudi partizan Alojz Grobljar. Dne 12. januarja so zločinci ustrelili partizana, namestnika komandanta Vač, najpomembnejšega kmetja za narodnoosvobodilno gibanje, tov. Štefana Fortaja.

Pred zaključkom velike borbe z okupatorjem leta 1945 je OF Klek skupno s merodajnimi činitelji ter s Šlandrovo brigado poskrbel, da okupator ni uničil tovarniških objektov trboveljske cementarne, elektrarne in rudnika. Dne 1. maja 1945 jutraj je bil v Globušaku sestanek s štabom minerske brigade. Sklenjen je bil sporazum, da se prepreči miniranje rudnika, elektrarne in cementarne. Nemci pa so dobili prost odhod iz Trbovelj.

Trbovlje in okolica sta zopet zadihala svobodno v novo življenje v svobodni Titovi Jugoslaviji.

DRZNA AKCIJA PARTIZANOV V HRASTN KU

odhod v partizane. — Tov. Pevec pa je imel nalogo, da minira izvozni jasek in da razstrelj jamske črpalke za vodo in izvozne naprave. Trije tovariši so imeli nalogo, da zastražijo vse izhode iz jame, da ne bi kdo pobegnil.

Prišlo se je delo. Tovariš Pevec je pripravil vse potrebno za razstrelitev, tov. Jakopič pa je poklical oba službojca jamske paznika, da sta zbrala vse rudarje na določeno zbirališče. Tisto noč je bilo v službi nad 100 rudarjev.

Tovariš Pevec je svojo nalogo dobro opravil. Spustil je bencinski motor v jasek z 10 vozički tako, da je bil jasek, ki je imel globino 80 m, uničen vzporedno z bencinskim motorjem. Ravno tako je onesposobil za obratovanje jamske sesalke, ki so metale okrog 1000 litrov vode na minuto. Pri vseh teh akcijah je porabil 50 kg dinamita. Med tem časom je tov. Jakopič zbral vse rudarje, ki jim je razložil namen cele akcije. Od 110 rudarjev je bilo sposobnih za partizane 35 mož, ostali pa so bili starejši ljudje.

Cela akcija je bila izvršena v dveh urah. V jamo je odšlo devet partizanov, iz jame pa 44 mož, poleg tega pa je bila uničena ojastrska jama za nadaljnje pridobivanje premoga. O tej drzni partizanski akciji, ki je bila zelo tvegana, se je govorilo takrat daleč na okrog — oku-

»Prvo so tovariši — potem je šele dom!«

Bilo je v septembru 1943, ko se je pomikala skupina kurirjev stanice TV 21—26 po svoji kurirski poti iz Morav na teren Zagorje-Trbovlje-Hrastnik. Bili so to Miško, Damjan in Marko (Robert Vozelj iz Kisovca, Rudi Bantan iz Zagorja in Ludvik Polesnik iz Hrastnika). Ko je prišla ta skupina na trboveljski teren, je odšla takoj na javko k terencu Urbanu in Marjetki (Vilko Vresek, borec iz leta 1941 in njegova žena, ki eta oba padla leta 1945). Bilo je to v bližini Kleka, kjer so naleteli na štiri dobro oborožene tovariše, ki pa jih niso poznali.

»Tovariši kurirji, kaj tako začudeno gledate, saj niso tujci! Ali ne veste kdo so? To so prvoborci že od leta 1941. Borili so se v težkih borbah proti Nemcem in se niso predali, sedaj pa iščejo zvezo z ostalimi edinicami.« — Po teh besedah jih je tovariš Urban predstavil.

Velika razstava
lokalne industrije
in obrti v Trbovljah

V prostorih osnovne šole v zgornjih Trbovljah bodo v času od 11. do 22. avgusta t. l. odprli veliko lokalno razstavo industrije in obrti trboveljskega okraja. Ta prireditev bo po svojem značaju in obliki svojevredna in zanimiva in jo Trboveljčani in ostali prebivalci našega okraja v takem obsegu po osvoboditvi še niso videli.

Prvotni namen je bil, da se na tej razstavi prikaže samo dejavnost in uspeh lokalne obrti in industrije krajevnega in okrajnega značaja, sedaj so pa pritegnili k razstavi še naše rudnike, Centralne rudarske delavnice v Trbovljah, steklarno in kemično tovarno v Hrastniku, papirnico v Radečah, tovarno Izolit v Zidanem mostu ter cementarno in elektrarno v Trbovljah. Tako bo na tej razstavi zastopana vsa industrijska in obrtna dejavnost našega okraja.

Razstava bo prikazala tudi ostale zanimivosti našega okraja, med drugim naše zdravstvo, fotoamaterstvo, delo naših lovcev in gradbeno dejavnost.

Poleg razstavnih prostorov bodo na tej prireditvi tudi zabavni in veseli prostori, kjer bodo na razpolago vsem obiskovalcem razna okrepčila, jedala in pijača. V Domu kulture v Trbovljah nasproti razstavnim prostorom bodo preko celega tedna razne zabavne in kulturno-umetniške prireditve, tako n. pr. nastop Mestnega veselega teatra, koncerti godbe na pihala in nastop naših pevskih zborov. Tako bo poleg zanimive prireditve našega gospodarstva preskrbljeno tudi za odhiti, smeh, razvedrilo in ples.

Prepričani smo, da bo ta razstava privabila na ogled ne samo Trboveljčane, marveč tudi vse Zagorjane, Hrastničane, Dolčane, Radečane in Zidanomoščane kakor tudi prebivalce iz ostalih naselij našega okraja, predvsem pa vse one, ki jim je pri srcu in z vsem zanimanjem zasledujejo industrijsko in obrtno razgibanost in procvit trboveljskega okraja.

Prav gotovo bo dala ta velika gospodarska prireditev pobudo za še večji napredek in razmah industrijske in obrtne razgibanosti v našem okraju, in k temu lepemu cilju pripomaga mo vsi, ki nam je procvit naše ljubljene socialistične države pri srcu.

pator pa je besnel, ker je ta podvig uspel za partizane tako odlično, našemu smrtnemu sovražniku pa v veliko škodo.

Ri politični uri — partizani Ribič, Jur. Doželak v letu 1944

V Okroglicah bodo v nedeljo, 22. julija t. l., odkrili spominsko ploščo šestim junakom partizanom, ki so padli 29. oktobra 1944 kot kurirji stanice TV 5 v vrisenju svoje dolžnosti. Okrajni komite ljudske mladine Slovenije v Trbovljah bo vsidal to spominsko ploščo na kraj, kjer so padli ti junaki. Ti so: Franc Bregar iz Vrbovega, Slavko Štrupin, Jernej Udovčič, Franc Zupan ter Franc Moro iz Račice in Drago Hril iz Radeč.

Na plošči bo vklesano sledeče posvetilo:
Mladim junakom-partizanom, ki so padli.
Kdor umira za svobodo, se dvigne v življenje, ko pade v smrt!
Ljudska mladina Slovenije,
okraj Trbovlje

Prve skupine otrok so odšle v

POČITNIŠKE KOLONIJE

V začetku tega meseca so odšle iz našega okraja prve skupine otrok v počitniške kolonije ob morju, na Gorenjsko, v Savinjsko dolino in na Dolenjsko. Tudi planinske postojanke na Kalu, Mrzlici in Sv. Gori so letos polne naših pionirjev. Nič jih ne moti v tem planinskem kraljestvu, ne sili jim v nos neprijeten in nezdrav vonj naših tovarn in rudnikov. Prosti so za nekaj dni skrbi in drugih nadlog v industrijskih krajih.

Na Gorenjskem je prijazna Gorenja vas nad Škofjo Loko sprejela 55 naših revirskih otrok, od katerih imajo otroci še od lanskega leta lepe spomine. To je lep, sončen kraj z zdravim zrakom naših gorenjskih krajev. V Sori si lahko hladijo ob vročih dneh telesa, saj je kopanje največje otroško veselje. Ljudje so v tem kraju zelo prijazni, ne moti jih vrščak otrok, saj vedo, da so to otroci iz industrijskih krajev, kjer se ne morejo nikdar popolnoma sprostiti.

Tudi v Ribnici na Dolenjskem smo poslali 70 otrok. Otroci iz Zagorja so odšli v kolonijo par dni pozneje zaradi zdravniškega pregleda, ker se je v Zagorju v zadnjih tednih precej razširil paratifus. Ob imenu Ribnica marsikdo zavrne nos, češ da tu ni lepo. Toda vsaki, ki tako misli in odvaja otroke, da ne bi šli v ta kraj, ne zna ceniti lepote naših krajev, med katerimi je tudi Ribnica. Mnogo naših mož in fantov je bilo v okolici Ribnice v časih partizanstva in gledajo še danes Ribnico s čudnimi očmi. Toda vprašajmo se, kateri je tako lep kraj je bil v letih krvavih bojov res lep? V tistih mračnih dneh smo pozabili na prirodno lepoto naših krajev. Da je v Ribnici lepo, bodo povedali otroci ob povratku.

Najraje gredo otroci na morje, zato smo se potrudili, da smo tudi ob morju našli primeren kraj za letovanje otrok. Hrvatje so nam v zahodnem delu Istre odstopili lep kraj Bagnola pri Pulju. Odgovorni ljudje tega kraja so se zanimali za prihod naših otrok. Vse prostore so uredili in očistili, preskrbeli vsa opravila. Nudili so nam ves inventar od ruže do najmanjšega lonca. Ko smo se jim zahvalili za prizadevanje, so nam odgovorili: »Vaša deca je naša deca! Oddolžili se jim bomo lahko samo na ta način, da bomo prav tako poskrbeli za njihove otroke, ki so prišli letovat v Slovenijo.

V Grižah v Savinjski dolini taborijo naši pionirji pod šotori. Trideset modrih glav preživlja pod milim nebam veselo počitnice. Ponoči in pred dežjem jih varujejo platnene strehe, drugače pa se zabavajo in veselijo na prostem.

Organizacija počitniških kolonij je težka, a zelo lepa naloga, ki jo lahko uspešno izvedejo le ljudje, ki otroke ljubijo. Zelo so redki, ki bi se res zavzeli za življenje mladine izven šole, kar bi morala biti ena izmed glavnih nalog vsakega zavednega državljana. Kakor bomo vzgojili otroke v prvem obdobju njihovega življenja, takšni bodo, ko bodo odrasli in prevzeli vodstvo in nadaljnjo graditev naše socialistične države.

Člani okrajne komisije za počitniške kolonije so se potrudili, da bi nudili otrokom čim večje ugodnosti. Preskrbeli so jim ruže, odeje in posodo, tako da so imeli starši čim manj skrbi.

Organiziranje kolonij pa ne teče vedno gladko. Nastajajo ovire, ki jih je treba premagati. Mnogo ovir napravijo otroci, pa tudi starši. Dosti je primerov, da starši ne pustijo otrok v kolonijo, ko je čas odhoda, ne da bi to prej sporočili, tako da ostanejo v koloniji prazna mesta in ni mogoče poiskati drugih otrok, ki so tudi potrebni letovanja. Najbolj so v tem pogledu grešili v Radečah, kjer se vsako leto priglasi mnogo otrok, potem pa ostanejo doma, medtem ko je v revir-

jih na desetine otrok, ki so potrebni počitnic in komaj čakajo, da bi jih poklicali v kolonijo. S tem povzročajo stroške, ki so vsako leto zelo veliki. Lansko leto smo imeli nad 1 milijon izdatkov, letos so pa še večji. Zato opominjamo starše na te napake, ki nam samo večajo stroške in delajo zmedo.

Kot že omenjeno, je organizacija počitniških kolonij zvezana z velikimi stroški, tako da proračunska sredstva zdaleč ne zadostajo. Tudi letos smo prosili razna podjetja za denarno pomoč, a nismo dosegli tega, kar smo upali in želeli, da pripravimo otrokom lepe počitnice. Tako nam je rudnik Zagorje samo šele obljubil 5000 din, steklarna in kemična tovarna v Hrastniku sta pa prošnji zavrnili, akoravno je njihovih otrok zajetih za Trbovljani največ. Dosedaj so nam nakazali rudnik Trbovlje-Hrastnik 100.000 din, za kar se mu v imenu otrok najlepše zahvaljujemo. Nadalje smo prejeli od gospodarskih podjetij KLO Zagorje 10.000 din, od cementarne Trbovlje 10.000 din in od potrošniške zadrage Hrastnik 3000 din. Vsi drugi so ostali na naše prošnje gluhi, ne meneč se, kako bomo krili vse stroške za počitniške kolonije.

Druge skupine otrok bodo odšle na Gorenjsko in v Ribnico 27. julija, v pionirsko taborjenje v Grižah 17. julija, v planinskih postojankah pa se izmenjavajo vsak teden. Tako bo preživelo počitnice v kolonijah okrog 700 otrok. Želimo jim prijetne počitniške dni, polne smeha in zabave, kajti kmalu se bodo spet odprla vrata v novo šolsko leto, kjer bo treba vse resnosti in pridnosti za doseg čim boljših uspehov. V. Z.

Zagorski gasilci so dobili svoj dom

Gasilska četa na rudniku Zagorje je pred kratkim slovesno odprla svoj gasilski dom. Dom so preuredili iz poslopja, ki je prej služilo za hlev in garažo, v gornjih prostorih pa za shranjevanje sena. Pri teh delih so rudniški gasilci opravili 1833 prostovoljnih ur.

Ta industrijska gasilska četa je bila osnovana pred tremi leti. Njen takratni načelnik, tov. Jože Zupan, je pokazal zelo dobre organizacijske sposobnosti, saj se je moral boriti na eni strani za potrebno gasilsko opremo in material, na drugi strani pa je bilo treba izuriti člane v gasilekem delu. Člani so dobili v tečajih solidno teoretično znanje. V prostem

Industrijska gasilska četa pri rudniku Zagorje — ženska grupa pri vajah

je po malo zavijati avto in je pustil motor ropotati, kakor bi hotel voz preizkusiti, samo da je lahko preslišal vprašanje. »Veste,« se je opravičeval, »zdelo se mi je, da nekaj ni v redu. Pa sem se motil. Voz gladko teče.«

Pogledala ga je začudeno. »Seveda,« je rekla nato hladno. »Sicer pa niti ne vem, kdo ste.«

»O, prosim, oprostite! Bentom sem, Peter Benton, milostljiva gospodična.«

Pri tem mu je šinila v glavo ne posebno tolažilna misel: gotovo se bo moral peljati skozi številna večja in manjša naselja, kar bo zanj nevarno. Peljala sta se zelo naglo in gotovo ga bo kje ustavil kak stražnik in ga vprašal po šoferski izkaznici. Kaj bo potem? Rešiti ga mora samo čudež.

Toda zdaj ni mogel več požreti dane besede. Moral jo bo voziti, da ne bi zbujal v njej še večjega suma.

Skoraj neslišno je tekel avto v noč. Imeniten stroj, je mislil Moravec pri sebi. Tako je minila ura. Ves ta čas je dekle molčalo. Kar premišlja, je ugrabil Moravec. Porodila se mu je plašna misel, da je pač on sam predmet njene razmišljanja. To je zelo verjetno. Ali ne zbujajo mož, ki je podoben klatežu in se potepa ob tako nenavadnem času po cesti, govori pa kakor pravi kavalir, največjega začudenja?

Zavrgel je to misel. Morda pa misli na svojega bolnega brata? Tako bo, ker ga niti ne pogleda.

Skozi dve zaspani mesteci sta se že peljala, ne da bi naltetela na kakšno odprto pošto. Vozila sta ravno po glavni cesti nekega mesta, ko sta morala vožnjo ustaviti. Moravec je čutil, kako mu ledeni kri v žilah.

Na nekem oglu je svetila močna luč. Dva moža sta stala tamkaj. Ko ju je Moravec z razbijajočim srcem spoznal za policista, je že eden vzdignil roko v znak, da mora avto ustaviti.

Moravec je takoj ubogal in se v

NAŠI ČITATELJI

pišejo

70 let gasilskega društva rudnika Trbovlje 1881-1951

V nedeljo, 15. julija, je gasileško društvo rudnika Trbovlje slavilo 70-letnico svojega plodonosnega dela. Zgodovina tega društva je pisana. Delovalo je v dolgih 70 letih uspešno, borilo se pa tudi z velikimi težavami. Danes, ko praznuje to društvo tako lep življenjski jubilej, je eno izmed glavnih vprašanj pomladitev te ustanove, saj je polovica članov društva stara nad 50 let, nekaj 60 in celo 70 let. Med člani je še danes najbolj delaven poveljnik društva tovariš Jože Rozman, ki je član društva že 40 let.

V soboto, 14. t. m., je to društvo v počastitev 10. obletnice JA priredilo ob 20. uri v Delavskem domu v Trbovljah slovesno akademijo, na kateri so sodelovali moški zbor »Zarja« iz Trbovelj, mešani pevski zbor bivših trboveljskih Slavčkov in tamburaški orkester gasileškega društva rudnika Trbovlje. Akademija je uspešno potekla in tudi obisk je bil lep.

Na slavnostno nedeljo je bil ob 7. uri zjutraj sprejem iz drugih krajev došlih gostov pri gostilni Završček, od koder je odšel sprevid vseh gostov in domačih gasilcev z delavsko godbo iz Trbovelj na čelu pred rudniški gasileški dom.

Dopoldanske slovesnosti, ki se je začela ob 9. uri pred rudniškim gasileškim domom, se je udeležilo nad 250 uniformiranih gasilcev z osmimi zastavami. Na slavo je prišla vsa gasilska društva in čete okraja Trbovlje, zastopstva gasilcev iz Litije in Laškega, tajnik republiške gasilske zveze tovariš Zaletel ter predstavniki političnih in oblastnih forumov okraja in mesta Trbovlje.

Slavnost je odprla delavska godba iz Trbovelj z igranjem državne himne. Nato je poveljnik društva tov. Rozman po-

zdravil vse navzoče, zlasti vse goste iz drugih krajev in predstavnike političnih oblasti, ter poudaril pomen tega lepega praznika društva. Za njim je član društva, tov. Anton Sterniša, prikazal zgodovino trboveljskega rudniškega gasileškega društva od njegovega začetka leta 1881 do danes. Sledili so pozdravni govori ostalih zastopnikov in predstavnikov, nakar so položili vence pred ploščo, ki je vzidana na gasileškem domu v spomin vsem padlim borcev-gasilcem.

Popoldne ob 14. uri so bile velike gasilske vaje rudniških gasilskih čet iz Trbovelj, Zagorja in Hrastnika, rudniških enot PLZ ter jameškega reševalnega moštva rudnika Trbovlje-Hrastnik. Vse vaje so izvršili z velikim uspehom.

Pospešimo delo v kmetijskih zadrugah

Na zboru OZKZ v Trbovljah dne 8. julija so zadržniki naših KZ pregledali uspehe in neuspehe poslovanja v prvi polovici letošnjega leta.

Iz poročil je razvidno, da imamo v zadrugah še vedno ljudi, ki se ne čutijo odgovorne za uspešno poslovanje svojih zadrug. Vendar pa poslujejo zadruge letos mnogo samostojneje. Tudi sortiment blaga je v zadrugah dosti boljši, kar dokazuje promet. Zadruge so imele v prvi polovici letošnjega leta za 12 milijonov več prometa kot lani v vsem letu.

Manjše uspehe pa so zadruge dosegle pri zajetju odkupov kmetijskih pridelkov. V mesecu juniju so jih odkupile za približno pol milijuna dinarjev. Ker je zdaj pridelkov vedno več in se bo odkup povečal, so zadržniki sklenili, da bodo ustanovili trgovsko podjetje, ki bo last zadrug. To podjetje bo prevzemalo od zadrug vse odkupljene pridelke in jih prodalo v industrijskih centrih, kjer bo lahko nudilo zadržnikom še 15% kmečkih bonov, v kolikor bodo zadržniki intervenirali s cenami v potrošniških centrih.

Tudi odkup zdravilnih zelišč v nekaterih zadrugah ni zadovoljiv. Vse KZ so odkupile okrog 3000 kg zdravilnih zelišč. Pohvaliti pa je tiste zadruge, ki so planirane količine že prekoračile, kakor na primer Dole pri Litiji: planirano 488, odkupljeno 1212 kg; Dobovec: planirano 92, doseženo 325 kg; Podkum: odkupljeno 405 kg. Nekatere zadruge z odkupi še niso pričele. Vrednost zdravilnih zelišč pa ni samo v tem, da nabiranci dobijo zanje lepe vsote denarja, marveč tudi v tem, da bomo večji del teh zelišč prodali na tujih tržiščih, za kar bodo zadruge dobile devize.

Pospešiti moramo tudi odkup sadežev. Borovnice so letos dobro obrodile. Nabiranje borovnic pa ni samo delo, ki ga dobi nabiralec dobro plačanec, marveč je tudi lep izlet v naše gozdove. Pri odkupu borovnic je najboljša KZ Radeče, ki je odkupila 1500 litrov borovnic.

Zadržniki se vse bolj zavedajo, da so zadruge njihove in da je uspeh zadrug tudi uspeh zadržnikov. Na zborih KZ so soglasno dvignile deleže otrodetotno in še več. Kmetijske zadruge pa niso dvignile deležev samo kot brezobrestno posojilo, marveč uvelde zopet jamstvo, ki je bilo lansko leto odpravljeno. Neki zadržnik je dejal na zboru takole: »Če je zadruga res naša, potem mi za zadrugo jamstvo, uspeh zadruge pa bo dokaz naše sposobnosti!« A. H.

Gradnja zadržnega doma na Kleku

Na Kleku se je večina frontovcev odločila, da dogradi in še letos spravi svoj zadržni dom pod streho. Zato tudi pridno delajo na stavbiščih, toda ne važi. OF Klek je poklicala v nedeljo, 8. julija, 15 članov fronte na prostovoljno delo na domu, da so zabetonirala plošča nad kletjo, s čimer bi bila dovršena tretja stavba. Odzvalo pa se je le deset frontovcev, kar je imelo za posledico, da zaradi pomanjkanja ljudi plošča ni bila do kraja zabetonirana.

Na Kleku je še nekaj ljudi, ki delajo proti graditvi zadržnega doma, toda dom se bo sezidal kljub njihovem rovarjenju. Ako bodo ti ljudje stali tudi v prihodnje ob strani, jih bomo navedli poimeno in javno povedali, kdo razdira enotnost in skupnost na Kleku.

Vsem frontovcem, ki so se pozivu odzvali in dela udeležili, se uprava doma zahvaljuje. Poudariti moramo, da so bili med temi prostovoljci tudi taki, ki sami aidajo stanovanjske hišice, a so si kljub temu vzeli čas in z dobro voljo pomagali na gradnji zadržnega doma.

Z MLADINSKE PROGE NAM PIŠEJO:

Na gradnjo mladinske proge Doboj-Banjaluca so odšli tudi mladinci in mladinke iz našega okraja. S proge smo dobili od njih pismo, kjer pravijo med drugim sledeče:

Mladina iz našega okraja nima samostojne brigade, pač pa dela v sestavi novomeške brigade. Po naporni poti iz Slovenije do Banjaluke ni bilo posebnih dogodkov. Sedaj se nahajamo na progi 26,5 km od Banjaluke blizu vasi Jošavke v prijazni dolinici. Počutimo se dobro in imamo dobro hrano in tudi zdravo pitno vodo. Z delom smo začeli 2. julija na useku, kjer je ena tretjina zemeljskih del, ostalo pa je skala. Da bo delo lahko napredovalo, smo osnovali minersko skupino.

Brigada si je zadala nalogo, da postane udarna. Prvi dan sicer nismo dosegli norme, ker se še nismo znašli v novi okolici. Drugi in naslednje dni pa smo že začeli presegati normo za 50 odstotkov in še več. Nekateri brigadirji na useku so prekoračili normo celo za 246 odstotkov. Kdor še ni bil na podobni mladinski akciji, ne ve, s kakšnim članom dela mladina.

Svoj prosti čas izkorišča mladina zelo dobro. Ustanovili so razne interesne krožke, med drugim tudi krožek risarjev, literatov itd., dijaki pa, ki imajo popravno izpise, se učijo v krožkih sami ali pa s pomočjo drugih. Tudi kulturni krožek že deluje.

To bi bilo kratko poročilo za sedaj, bomo vam pa še pisali kaj več o našem delu in uspehu ter življenju v brigadi. Do tedaj pa — pozdravljeni! M. P.

PREKLIC

Izgubil sem znamko rudarske čevljarne v Zagorju št. 5. Proglasam jo za neveljavno.

Janez Končar, Sklendrovec

PREKLIC

Izgubila sem osebno legitimacijo, ser. št. F-0716873, reg. št. 3365. Proglasam jo za neveljavno.

Ivica Šmit, Trbovelje - Loke 196.

Prosto po Scottu:

ČRNI BRATJE

Kriminalni roman

Neznanka ga je še enkrat pogledala nekam začudeno, nato pa je porinjala voz.

Peljala se je kakšnih petdeset metrov, Moravec pa je zasmehoval svojo poizkušajivost, ki mu je branila prositi neznanko, da bi se smel peljati z njo. Videl je, da se je ravnala po njegovih nasvetih. Vozila je počasi in šla z avtom zdaj na desno, zdaj na levo, da bi ga preizkusila. Nenadno pa je avto obstal. Moravec je videl, da je vozilo spet zastavkalo.

»Mislim, mislim, da le ne bo šlo,« je dejala mlada dama Moravcu, ko je prišel bliže. »Nikakor ne morem vozila obrniti ostro na desno. Zal mi je, da se nisem odpeljala z vlakom.« Pogledala ga je vprašujoče. »Ali me lahko peljete do bližnjega mesta, kjer si najamam šoferja? Vem, da mnogo zahtevam od vas, toda za vaš trud vas bom dobro nagradila. Ali niste rekli, da bivate v bližini?«

Moravec je nekaj časa razmišljal, nato pa je rekel: »Vi potrebujete vozača, da bi vas peljal v New York. Kajne?«

»Da, če bi le mogla koga dobiti. Pa tudi, če bi ga rada dobila, ker se mi muhilo.«

»Lepo, milostljiva gospodična.« Moravec je skušal mirno govoriti. »Vas bom pa jaz peljal do New Yorka. To se pravi, če ste z menoj zadovoljni in če mi plačate tudi voznino za povratek.«

»To se razume,« je dejala vsa vesela. »Za vašo prijaznost vas bom prav dobro nagradila. Recite samo, koliko zahtevate.«

Moravec ji je pogledal v oči.

»Res? To je imenitno! Toda vi potrebujete toplejši plašč. Med vožnjo vas ...«

Nehala je govoriti, ko je videla, da je zmajal z glavo.

»Bo že šlo tudi tako. Predolgo bi trajalo, če bi šel po plašč domov, ker se vam muhilo.«

Dekle je mahnilo z roko, nato pa je pokazalo proti ozadju vozila: »Mislil, da je tu notri star šoferski plašč. Lahko ga oblečete. Tudi rokavice bodo zraven.«

»Najlepša hvala, takoj bom poklical.«

Šoferski plašč je bil odlične kakovosti, le z oljem je bil zamazan. Očitno ga je šofer oblekel le takrat, kadar je popravil avto. Moravec ni izgledal v njem več tako potepniško. Stopil je k avtomobilskemu vratom.

»Saj znate voziti?« ga je vprašala. »Da, gospodična.«

Spet je videl v njenih očeh nezaupljivost. »Ali ste šofer?«

»Da — ne, če se natančno vzame. Monter sem iz Forbesove garaže tamle zadaj.«

»A tako! Upam, da ne boste imeli jutri neprijetnosti, če ne pridete na delo?«

»O ne, gotovo ne,« je dejal, ko je pognal motor. »Razen tega pa imam ta teden nočno službo.«

»Vozite torej kolikor mogoče hitro,« mu je naročilo lepo dekle. »Kadar boste peljali mimo kakšne pošte, ustavite voz. Brzjavila bom očetu. Skozi katero mesto se bova najprej peljala?«

Moravec ni niti slutil, kje je. Začel

9

FIZKULTURA, SPORT in šah

Zatišje pred viharjem

Moštvo trboveljskega Rudarja stoji v jesenskem delu prvenstvenega tekmovanja pred težko nalogo. V tem tekmovanju, ki se bo začelo 29. julija, se bo pokazalo, ali bo uspelo enajstoričnik Rudarja, da se obrzdi v II. zvezni ligi.

Prvo srečanje, in to na Reki s Kvarnerjem, bo za Rudarja težka preizkušnja, saj je Kvarner na svojem terenu trd oreh za najboljše klube. V spomladanskem delu prvenstvenega tekmovanja si je Rudar osvojil 11 točk, kar je precej lep uspeh. Ako doseže tudi v drugem delu vsaj 11 točk, ni izključeno, da se obrzdi vsaj na 10. mestu lestvice, s čimer mu je zagotovljen obstoj v drugi zvezni ligi. Za doseg tega cilja pa bo treba trdo prijeti za delo, zlasti pa bo treba vnesti v moštvo več discipline, potrebno pa je seveda redno obiskovanje treningov, kajti le v takem primeru sme računati Rudar na kak uspeh.

Igralci Rudarja so imeli do 15. julija odmor, sedaj so pa že začeli s treningi. Da se moštvo s treningi okrepi, bo v času priprav na jesensko tekmovanje odigralo med tednom dve prijateljski

tekmi in sicer s celjskim Kladivarjem in Železničarjem iz Maribora. Moštvo Rudarja bo nastopilo s nekoliko spremenjeno postavbo, ki se bo z njo predstavilo verjetno tudi v jesenskem tekmovanju.

Ena zmaga, dva poraza

V prvenstveni nogometni tekmi po-poverjenstva Trbovlje je moštvo B NK Rudarja odigralo v nedeljo, 15. julija, tekmo v Krškem. Igra se je končala z rezultatom 4:3 v korist Krškega.

Mladinci Rudarja so pa odigrali doma prvenstveno tekmo z mladinci iz Litije in izgubili z rezultatom 2:0. Uspešnejši so bili pionirji, ki so nastopili v Radečah proti domačim pionirjem Poleta ter zmagali z rezultatom 4:0.

O DELU LJUDSKE TEHNIKE

V okviru Ljudske tehnike v trboveljskem okraju je najbolj razvito delovanje avtomoto društev, radioamaterjev in fotodruštev. Na zadnji seji okrajnega odbora Ljudske tehnike so obravnavali v glavnem pozitivne vse ostalih sekcij Ljudske tehnike. Ko so razpravljali o delujočih sekcijah, je bilo največ govora o avtomoto društvu v Trbovljah, ki je nedavno že skoraj poldrugo leto, to pa z izgovorom, da sekcija nima drsnih prostorov za sestanke članstva in teoretične tečaje. Vzrok tej pasivnosti pa ni bilo samo pomanjkanje prostorov, marveč v veliki meri tudi malomarnost upravnega odbora društva. Zaradi nedelavnosti tega odbora so na tej seji sprejeli sklep, da se avto, ki ga ima to društvo, prepusti avtomoto društvu v Izlakah, ki je brez voznega parka, ima pa

Prvenstvo Slovenije v plavanju

Polet : Rudar 84 1/2 : 65 1/2

V prvenstvu Slovenije v plavanju sodeluje tudi mlada ekipa trboveljskega Rudarja. Kakor prejšnja leta je tudi letos ta ekipa oslabiljena, ker nima v raznih disciplinah ženskih moči, pa tudi dober crawlist. Kljub temu tekočim na so Trboveljani dosegli od lanskega leta dober napredek. Tekmovali so preteklo nedeljo v kopališču MLO Trbovlja. Rezultati so sledeči:

Moški: 100 metrov crawl: Zelenšek (Rudar) 1:14,400 metrov crawl: Zelenšek (Rudar) 6:12,8; 200 metrov prano: Radšel (Polet) 3:06,4; 100 metrov hrbtno: Sever (Polet) 1:34,5; 4-krat 100 metrov crawl: Rudar 6:01,6; 4-krat 100 metrov mešano: Rudar 6:01,6.

Ženske: 100 metrov crawl: Tomažič (Polet) 1:42,0; 100 metrov prano: Višner (Polet) 1:47,4; 100 metrov hrbtno: Drotelnik (Polet) 1:53,9; 4-krat 100 metrov mešano: Polet 6:43,8; skoki, moški: Baloh (Rudar) 2:09,10 točk, ženske: Muraus (Polet) 20,38 točk.

Waterpolo: Rudar : Polet 9:2 (5:1). Zmaga v waterpolu za Rudarja ni bila domoljiva, saj je njegovo moštvo zmagalo prepričljivo z visokim rezultatom.

40 inšolanih tečajnikov, ki čakajo na praktične vaje. To vozilo ostane v Izlakah toliko časa, da se tamkajšnji tečajniki izurijo tudi praktično.

Avtomoto društvo v Hrastniku je prav pridno. Pred enim mesecem so začeli tamkaj s tečajem. Za tečaj so se prijavili 15 interesentov. Pouk je trikrat tedensko. Dosedanji izgledi kažejo, da bo ta tečaj uspel bolje kot lani. Društvo je popravilo tudi avto za Dol pri Hrastniku.

Elektrostrojni krožek v trboveljski elektrarni je precej močan, saj ima 35 članov. V zadnjem tromesečju so izdelali različne predmete, ki so jih podarili gasilski četli elektrarne. Ta mesec bodo delali namizne stališne, za katere so že naročili izdelki v železnari Štore.

Tudi fotomaterji so aktivni. Fotoklub Trbovlje je opravil tečaj A ter se sedaj pripravlja za samostojno razstavo. Sedanji fototečaj se bo zaradi pomanjkanja prostorov razdelil v dve skupini. Ob zaključku šolskega leta je napravil ta klub propagandno akcijo na Dobovcu, ki je prav dobro uspela.

Prav tako poroča fotoklub v Hrastniku o organizaciji tečaja A in B. V prvem tečaju je 12 obiskovalcev. Klub pa ima velike težave z materialom. Člani izpopolnjujejo postavljen delovni plan in so priredili tudi dobro uspešno rudarsko razstavo.

Radioamaterji v Trbovljah napredujejo slabo, ker imajo velike težave s preskrbo materiala.

Po sprejetih sklepah so na seji razpravljali o tekmovanju v pokratih 10. obletnice J.A. Vse organizacije so to tekmovanje sprejele. O poteku in uspehih tega tekmovanja bodo vsa društva poročala vsak mesec okrajnemu odboru Ljudske tehnike, ki bo ob zaključku tekmovanja ocenil in podelil najboljše organizacije.

Uz popotne torbe

V Hrastnik sem se namenil. Rad imam ta kraj. Pa sem se na vlak izdal po novem voznem redu Putilnika in v veseljem ugodeli, da imajo vsi vlaki, ki se ustavijo v Hrastniku, avtobusno zvezo s centrom tega kraja. Pri izstopu iz vlaka pa na postaji nisem opazil ne avtobusa ne kakšnega drugega prevoznega sredstva, ki bi mi skrajšal pot po dolgi hrastniški dolini.

Prijazni Hrastničani mi na moj začuden obraz pojasni, da je avtobus že več mesecev v bolniškem stanju in se verjetno pripravlja na neizogiben popoj. Pa me ob tej priliki navdahne z znanim versom:

»Dolgoti čeljanja avtobusa v Hrastniku je kratka, kaj znanec že leži nekje v starini...«

Pri peščenju v vročini ali pa dežju in blatu po kotanjski in razrušeni cesti kaj kmalu zagleda ob novi ograji in vratarški hišici ponosen napis: »Steklarina! — Ko strmiš v ta lep napis, se nasproti vratarjeve »vile« že znajdeš v veliki zeleni luži z vodnim mahom, ki prav gošče ni v okras steklarin, se manj pa v Hrastniku. Z nekaj kamena in gramozu bi se tudi te luže hitro razvile, cesta pa bi se na tem mestu razširila za več kot en meter.

Ko se po cesti potis naprej proti Hrastniku, opaziš na trgu nekaj žensk s sadjem, jojet in drugim blagom, okrog katerih so zbrane steklarske žene. Vse te na trgu prišene dobrote so razložene kar lepo po tleh ali pa blatu, ker se mesni očette v Hrastniku pač doslej še niso spomnili, da so na trg potrebne tudi stojnice. Menda se boje, da bi se s stojnic steklarske dragocene juče na tla in pobila, pa je bolje, da so kar na tleh. Donasile vse teh dobrin in dobrot, ki prihajajo s postaje s tekmami nahrbtniki, se zato rade izognijo hrastniškemu trgu, ker jim ne privošči nekaj klopi, da bi se od dolge poti utrjene vsede nanje.

Za nadaljevanje potovanja po cesti proti »Kemični, ki so jo združili predniki postavili tik ob glavno cesti, pa si le pravica pripraviti roba, da se razne sarome iz lovarne ne zaduše. Vsi, ki hodijo tod mimo, se z vdihamenjem različnih dišav in strupenih par se sedaj trenirajo na eventualno plinsko vojno ter jim ne bo treba kupovati dragih plinskih mask. Čistokrvni Hrastničani so pa proti vsem vrstam plinov in strupov še tako utrjeni, da so jim vsake vaje ali priprave v tej smeri popolnoma nepotrebne.

Pri puenicah bodi previden, da te ne zasujejo odpadki od peči. Smrti se ti sicer ni treba bati, pač pa ti gorci odpadki lahko prežejo tvoje dragocene hlade ali suknjič, kar bi bila pri sedanjih cenah teletij še dobesedna katastrofa. Za vsak primer vzemi s seboj tudi kakšno mazilo proti opeklinam!

Dolga pot v Hrastnik te počeno utruji. Če postaneš jejen, boš tak tudi ostal, saj ni na vseh dolgi poti niti ene same stočilnice za dobro pitno vodo.

Na odcepni cesti proti Dolu zagledaš lepo kopališče za velike in male. Takoj sem šel v hladno vodo in opazoval naše najmlajše državljane, kako stopajo okrog otroškega bazena — brez vode! Neki kopalec mi je zaupal, da se je pokvarila le kratka cev, ki bi se lahko nadomestila s majhnim trdom, kar bi stalo vse skupaj nekaj kovačev. Začuden sem poslušal tega moža, ki mora biti kakšen mehanik ali kaj podobnega. Imel sem vtis, da se na te reči le nekaj razume. — Mestni očette, ki vedrite in oblačite v Hrastniku, zganite se, saj vam bodo naš najmlajši državljani za vašo brigo zanje zelo hvaležni.

Prasen otroški bazen s kopico malčkov, ki so drobiti okrog njega, me je spravil v slabo voljo. Zato bom nadaljnje potovanje v Hrastnik odložil za drugič. Tudi na Dol ne bom pozabil, saj mi je ostal v dobrem spominu.

Da, Dol pri Hrastniku! — Za en Tednu

Prizor iz filma »Maščevanje rdeče čarovnice«

Ameriški film »Maščevanje rdeče čarovnice«

Ta film je pustolovska zgodba z otokov Južnega morja, toliko opevanih zaradi njihove izmišljene romantike. Te se je poslužil v obilni meri tudi režiser filma Edvard Ludvig, ki je v zgodbo vpletel sentimentalne prizore, ki pa v očeh povprečnega gledalca vrednost filma le še povečajo.

Zanimiva je primerjava tega filma s filmom »Zaklad Sierre Madres«, čigar vsebine in oblikovne vrednosti nihče ne oporeka. Oba filma obravnavata isti problem: pohlep po zlatu, ki naredi iz človeka zver in ubije v njem še zadnjo trdnico dobrega. Kljub tej vsebinski podobnosti pa je med obema filmoma v obdelavi snovi bistvena razlika. Medtem ko režiser filma »Zaklad Sierre Madres« razvija v njem zgodbo realistično, posega Edvard Ludvig po raznih tisočkrat preizkušenih rekvizitih, kot so to ljubezenske scene v mesečini pod palmami tihomorskih otokov, ples očarljivih domačink itd. Film »Sierre Madres« ima jasno tendenco pokazati poguben vpliv pohlepa po zlatu in deluje v tem prizadevanju pozitivno. Film »Maščevanje Rdeče čarovnice« pa pušča to vprašanje precej ob strani in izpade zato bolj kot nekakšna hvalnica ljubezni, ki traja še preko groba.

Kljub temu pa tega filma ne moremo uvrstiti med filme dvomljive vrednosti, ampak mu moramo priznati nekatere dobre lastnosti. Predvsem njegov nenavaden konec, ki mu ne moremo oporekati originalnosti: glavnega junaka doleti smrt v trenutku, ko hoče dvigniti potopljeno zlato, da bi z njim osrečil dva mlada človeka, ko že sam ni užil sreče. Za ameriške filme nenavaden konec! Film je

zanimiv tudi zaradi svojih naravnih posnetkov, ki jih je v njem obilo. Zlasti se posebej pomeni pod vodo. Škoda pa je, da je življenje domačinov, kar je pri ameriških filmih že pravilo, prikazano preveč romantično luči. Malokateri gledalec bo verjel, da živijo domačini na tihomorskem otoku res tako idilično življenje, kot ga prikazuje film.

Film bo zaradi svoje dinamičnosti in privlačnosti rekvizitov, ki jih je uporabil režiser, zadovoljil vsakega ljubitelja romantičnih pustolovskih zgodb.

Kino Trbovlje bo igral film »Maščevanje Rdeče čarovnice« v teh dneh.

RAZGLAS

Hranilnica in posojilnica v Trbovljah je v likvidaciji in poziva vse vlagatelje hranilnih vlog, da jih dvignejo ali prenesejo na nove hranilnice knjižice.

Ker koristnike pozivamo že tretjič, starijano kratki tudi rok živja in sicer do 30. julija 1951. V tem času nedvignjena vloga zapadejo in poznejših reklamacij ne moremo upoštevati.

Izplačila so vsak dan od 8. do 14. ure v Komunalni banki v Trbovljah v Domu kulture.

Hranilnica in posojilnica v Trbovljah

PREKLIC

Ukradena mi je bila sindikalna knjižica št. 69195. Preklecujem jo za neveljavno. Slavica Cop, Trbovlje-Loka 368.

IZGUBLJENO

Na gasilski zabavi v Trbovljah v nedeljo je bila izgubljena srebrna veržica s križcem in obeskom. Ker je izgubljeno lastniku drag spomin, naj jo najditelj vrne proti nagradi v uredništvu našega lista.

Košarkaška ekipa Rudarja

O delu in prizadevanju košarkarjev SSD Rudarja se je malo pisalo, potrebno pa je, da posvetimo malo več pozornosti tem mladim, mnogo obetajočim športnikom.

V tekmovanju republiške košarkarske lige je moštvo Rudarja zasedlo četrto mesto s štirimi točkami pred Slogo in Domžalami. Svoje sile pa je to moštvo preizkusilo ob zaključku spomladanskega prvenstvenega tekmovanja tudi s klubi iz drugih republik. V Sloveniji je pred kratkim gostovalo moštvo Radniškega iz Beograda, ki je prvak Srbije. Simpatični mladi Beograščani so dosegli v Sloveniji lepe uspehe, saj so zbrubili tekmo samo s ASK (44:31), z mariborskim Poletom pa igrali neodločeno (37:37). Dobili so po igro z zveznim liginim moštvom, Železničarjem iz Ljubljane (39:30), s Poljanami 102:55, z Rudarjem pa 61:35.

Tekma, ki je bila v Trbovljah, je bila zanimiva. Sam potek igre je pokazal, da gostje znajo igrati to igro. Moštvo Rudarja je s svojim nastopom presenetilo gledalce, saj je bilo skoraj enakopraven nasprotnik odličnim Beograščanom. Prvi polčas so gostje odločili v svojo korist (27:13). V drugem polčasu so domačini dobro zaigrali v začetku, nato pa popustili, tako da so gostje čisto

proti koncu tekme povišali rezultat z meti od čelja.

Po končani tekmi so igralci Rudarja vprašali nekatere goste za mnenje o njih igri. Zvezni sodnik Minič je dejal, da igralci Rudarja nimajo sistema v igri, da pa ga nadomestijo s svojo poirtvovalnostjo. Z igro Rudarja je bil zadovoljen. Sodnik Cigler pa jim je rekel, da ko bi Rudar igral z Gorico proti koncu prvenstva, bi zmagal in tudi ljubljanski Železničar bi podlegel. Omenil je še, da bo prišel k Rudarju, da bodo skupno trenirali, na kar bo naše moštvo boljše zastopalo barve Rudarja in revirjev.

Z zadnjo košarkarsko tekmo, ki je bila odigrana v Trbovljah, so bili vsi zadovoljni. Kar pogledamo, kaj je zapisal o igralcih Rudarja košarkarski list »Košarka«: »Mnogo obetajoča je mlada vrsta iz Trbovelj. S hitrostjo in poirtvovalnostjo nadoknadi pomanjkanje tehnike in rutine.«

To je vsekakor lepo priznanje. Upajmo, da bodo naši igralci v jesenskem delu prvenstvenega tekmovanja opravili to lakavsko pohvalo.

Železničar (Maribor) : Rudar 44:33 (19:12)

Ali ste že poravnali naročnino?

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Stane Suštar — Naslov uredništva: Trbovlje, uprava rudnika Trbovlje-Hrastnik — Telefon št. 54. — Bančni račun pri KB Trbovlje št. 614-1-93392-35 — Tisk tiskarne Ljudska pravica v Ljubljani — Poština plačana v gotovini — Četrtletna naročnina 60 din, vsaki vestnik: izhaja vsak četrtek — polletna 120 din, celoletna 240 din — Za Dopise sprejemamo do vsakega ponedeljka do 12. ure dopoldne.

Ali si že kupil srečko za veliko

TOMBOLO

Zveze borcev mesta Trbovlje

70 tombol, 3000 ostalih dobikov v vrednosti nad 3 milijone dinarjev.

Čisti dobiček je namenjen za postavitev spomenika padlim borcem.

Cena srečke 40 dinarjev.

- ◆ Podjetja!
- ◆ Obrtniki!
- ◆ Gostinski obrati!
- ◆ Trgovine!
- ◆ Pripravljalci prireditel in veselici!

Uprava in uredništvo »Zasavskega Vestnika« sprejemata reklame in objave vseh vrst! Poslužujte se te možnosti v »Zasavskem Vestniku«! — Kdor oglašuje, ta napreduje!

Velika razstava lokalne industrije in obrti v Trbovljah

V dneh od 11. do 22. avgusta t.l. bo odprta velika razstava lokalne industrije in obrti okraja Trbovlje v vseh prostorih osnovne šole v zgornjih Trbovljah.

Razstava bo prikazovala dejavnosti industrije in obrtne proizvodnje trboveljskega okraja, poleg tega pa še druge zanimivosti okraja kot zdravstvo, fotomaterstvo, delo lovcev in gradbeno dejavnost.

Razstava bo odprta vsak dan od 8. do 18. ure — zabavišče pa bo odprto do 23. ure.

Vsi vljudno vabljeni!